

DOBROGEA JUNĂ

Director Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Scarlat Văcăv 22
 Abonamentul cu supliment cultural: un an 600 lei, 6 luni 300
 Pentru Autorități și Instituții lei 2.000—Reclame și inserții după tarife
 Telefon No. 130

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 53 din 7 Mai 1938

d. NICOLAE OTTESCŪ, Rezidentul, omul Armata în măsură să

de N. SEVER CĂRPINIȘANU

litatea d-sale oficială, este aci la noi, omul unei mari misiuni.

Și trebuie să adaug, este omul care dela început s'a dovedit a avea conștiința deplină a acesteia: este omul care are, și și propune, promovarea culturii și literaturii Dobrogene și Ținutale, față de restul Țării.

Are de implinit acest mare rol, pentru că, venind aci, a găsit o carență: nimeni până azi dela înălțarea unei atari pozițiuni administrative, cu arderea unei voințe active și conștiente, nu și-a asumat această răspundere; nimeni în Dobrogea, până azi, n'a sesizat ca d-sa, necesitatea potențializării virtuților creatoare locale, provinciale, ca o imperioasă cerință de prestigiu național.

Făcând această afirmațiune, nu vreau să săvârșesc nici un act de impieitate față de înaintași. Voi face o onorabilă excepție, pentru poziția și lupta sa neobosită, „Dobrogei Jună”; voi recunoaște că am avut oameni de muncă și de talent și mai avem încă; dar voi adăuga, pentru justiția spiritului istoric, că intelectualii și cărturarii noștri, oameni politici, cei din trecut ca și cei contemporani, au cheltuit mai puțin din energia și putința lor, din preocuparea și avutul lor intelectual, pentru o dezvoltare și coordonare provincială a specificului local, pentru reliefarea valorilor spirituale ale autohtonismului nostru, decât au cheltuit pentru afirmarea lor ca persoane, ca individualități, ca elemente de cultură generală.

Românismul lor a fost mai (continuare în pag. 3 a)

Creatorul României moderne și părintele Dobrogei

Regele CAROL I, Intemeietorul României moderne, de la a cărui naștere se împlinesc o sută de ani.

răspundă chemării sale

Echipament, hrană, înzestrare tehnică și condițiuni materiale asigurate

Ajunul sfințelor sărbători ale Paștelui, M. S. Regele l-a petrecut inspectând trupele din regiunea de frontieră. Comandantul Suprimii al oștirii a putut verifica cu acest prilej ținuta și moralul armatei, ca și potențialul ei de acțiune tehnică.

Și s'a întors, desigur, la grijile și îndatoririle Sale de Île ce zi, cu o desăvârșită încredere în suflet că, dacă ceasul de primejdie pe care certitudinea drepturilor noastre îl înalță principial, s'ar ivi totuși, armata țării va fi în măsură să facă față necesațiilor de apărare din regiunea de frontieră, ca și trupele obișnuite din garnizoane.

Infățșează oată mândria și țărâa noastră românească.

Soldatul este sănătos și viguros, bine echipat, bine hranit. Mânuește cu toată iscusința minții și dibacia mâinii armele cele mai moderne de luptă, pe care țara i le-a pus la îndemână.

Corpul ofițeresc cu aleasa pregătire de carte, încercat în instrucția de front, stăpân pe tactica de război și sigur pe forțele pe care le poate comanda numai către biruință, împotriva oricărui ne-ar amenința, prezent la datorie, împlinindu-și cu abnegație chemarea.

Este, desigur, conștiința patriotică, că însuși-țeste deopotrivă pe ofițer și soldat. Dar este în același timp și sentimentul că țara, pe care sunt chemați să o apere, le-a purtat de grijă și le poartă în tot momentul. Interpret al acestui sentiment general de dragoste față de oștire, înțelegător al imperativelor apă-

rării naționale, Regele, Comandantul, și guvernul, echipa Sa de execuție, și-au făcut cu prisosință datorita față de nevoile materiale, de viață, ale oștirii, față de stăruința ostășului, fără să aștepte primejdia care să împună ea solicitădinea pentru armată.

În ultimul an însă, datorită îmbunătățirii situației financiare a țării, și, mai ales, datorita regimului prielnic unei guvernări rodnice de înfăptuirii, s'a realizat mult în direcțiunea ameliorării condițiilor de existență pentru ofițeri, subofițeri și soldați.

Pentru trupa, s'a îmbunătățit simțitor viața la unitate: echipament bun, hrană mai bună, prin sporirea alocațiilor, adăpost bun în cazarma sărbătoasă.

Pentru ofițeri, în primul rând, o deosebită solicitădine de ordin moral.

S'au promovat meritele și s'au reparat nedreptățile create de un regim injust al înaintărilor, prin 1500 de avansări, cele mai numeroase de până acum.

P'a îmbunătățit efectiv situația materială a ofițerilor, printr-o serie de avantagii, reprezentate în noul buget cu o sumă globală de 850 milioane lei. În medie, sporul de îndemnizații și de prime pentru fiecare ofițer, reprezintă o sumă anuală de circa 30.000 lei. Tinerilor ofițeri din promoțiile care absolvesc școlile militare li s'a sporit considerabil prima de echipare, dela 8.000 lei la 60.000 lei pentru trupele pedestre și 70.000 lei pentru cele calare. Dintr-o firească necesitate de a înlesni ofițerului desăvârșirea culturii sale, s'au legiferat indemnizații speciale pentru ofițerii activi care cunosc limbi străine.

Spre a înlesni cheltuielile necesitate de deplasările dela o unitate la alta, dictata de ministerul apărării naționale, sau de statul major, în interesul serviciului, s'au marit de patru ori indemnizațiile de mutare.

S'au rectificat, prin sporuri simțitoare, pensiile militare. Casa de credit a oștirii a fost reorganizată, sporindu-se mijloacele pe care le are la dispoziție, fără nici o contrilegator al imperativelor apă-

O experiență verificată, mă face să-mi dau seama că, încercând să practici portretistica, în gazetărie, riști să rămâi mai totdeauna, un diletant...

În această indeletnicire ești lipsit mai totdeauna de elementul care să sprijine investigația: există un țel pe care nu poți să și-l propui, spre care nu ai dreptul să aspiți: acela al unei infățșeri complete a subiectului; al stăpânirii sale științifice. Pictura, sculptura, au sprijinul lor într-o știință: în anatomie, — într-o metodă riguroasă. Topologia n'a fost în stare să creeze și portretisticii literare și gazetărești, un atare suport, să-i servească un ghid, o dală, pentru definitivă fixare a caracterelor sale, pentru înlesnirea unei recunoașteri comune, a elementelor morale, ce constituie figura unui semen.

Datorită acestei lipse, căutând să fixezi, în lumina științelor, elementele componente ale unei figuri, riști dela început să intri într-o alternativă precară; nesuficient ajutat de o metodă, preconstituită, să simți cum îți scapă de sub analiză, însăși esența subiectului ales, sau pentru a înălțura acest ta-măruț al cercetării, să recurgi la mijloace cu totul personale de înțuire, a valorilor morale ale subiectului, — în care caz încercarea ta riscă să rămâie subiectivă, adică neînțeleasă de

cititorul căruiu te adresezi, — acesta, lipsit cum e de posibilitatea de verificare a înțelăcelor tale de înțușie, este aplicat mai degrabă, să vadă, în descripțiunea ta, o bruscare a simțului comun, decât un interes...

Portretistica literară sau narativă, oferă totuși o satisfacțiune, în care intră în acord și cu simțul comun: este satisfacțiunea estetică pe care o ai, o dobândești atunci când, detagat de orice preocupare de adu'ășune sau exagerare voită, reușești să prinzi și să cristalizezi, una sau două dintre trăsăturile dominante ale figurii subiectului, accesibile la verificare oricărui om cu oarecare pregătire în domeniul psihologiei.

Încercând să prind aci, în câteva linii fugare, personalitatea d-lui Nicolae Ottescu, mi dau prin urmare seama, că săvârșesc un act de curaj. Un act de curaj și sub alt aspect: n'am învecinat prea des și prea aproape pe d. Rezident Regal, pentru ca însăși intuiția mea să fie mai adânc sprijinită pe mijloace de verificare personale. Deaceia nu voi încerca un portret, ci o schiță, neurmărind altă satisfacțiune decât aceea de a reține, una sau două, dintre aleele d-sale însușiri personale.

D. Nicolae Ottescu în ca-

PAGINA LITERARĂ

Sculptorul GROSU

Am cunoscut deunăzi printr-o luptătoare, ce au răspuns la apelul țării, pe unul nalt și mlădios ca o zpadă din accien pe care se rezemau Cruciații și care m'a bucurat că e „în civilitate” — sculptor!

În cele câteva momente citi-l-am avut în față și în care îmi manifestam plăcerea de-a cunoaște un artist, am aflat că e originar din Dobrogea, jud. Constanța, că nicăieri nu se simte mai bine ca aproape de Mare, că a lucrat cu Maestrul Jalea, că a studiat doi ani și în Italia și] că are câteva lucrări expuse...

L-am privit cu atenție. O expresie de voioșie viguroasă și o seninătate de creator domina fața palidă a artistului pornit spre un nou destin: poate îl vedea, poate îl modela cu privirea... Mi se părea că gesturile lui prefăc, formează, infumusețeau vedea posomorâtă a zilei.

Da, avem artiști! Artiștii noștri iau parte cu trup și suflet, cu sânge cald și conștiință înaltă la toate svârcolirile noastre, trăsese pe linia de mai bine pe care luptă întreg poporul. Și mă gândeam cu drag: Grosu e dobrogeean, crescut din pământul frământat cu oase și sânge omenește al Dobrogei, din pământul al cărui câmp bate în roșu chiar primăvara.

Eri luând în mână „Universul” (6 April) găsiți scris de 31 prof. G. Oprescu

aprecieri elogioase despre sculptorul nostru în articolul „Salonul Oficial: Sculptură”. Le reproduc pentru a se vedea și o impresie despre ceva din opera lui: „Grosu este unul din reprezentanții de seamă ai generației sale... Trimite două lucrări: una ciudată, care nu-l reprezintă și una din cele mai plăcute. Prima este omagiul artistului acordat Italiei moderne, unde a petrecut câțeva vreme: o Victorie, vag inspirată de aria ciruscă, trecută prin filiera Romei contemporane. Este ceva care nu se definește prea lămurit și care se așază între arheologie și satiră. Portretul din contră este un studiu din cele mai plăcute, mai personale și mai reușite. E atâtea vieți în figura aceea așa de simplu și de sumar tratată, câtă cu greutate em înălțat în marea majoritate a busturilor expuse”.

Se înțelege, e vorba de un om tânăr, — dar e vorba și de una din cele mai înflorite speranțe de la care așteptăm rod bogat. Așteptăm ca visurile, iconelor senine sau iaegutate ale poporului nostru să fie și ele plastic redată; ca marmura și bronzul să cânte și pentru noi eternul cântec al marelui creației, ce-a răsunat în trecut mai cu seamă în orizontul larg al țărmurilor de Mare, îngânându-se pe fundalul albastru cu valurile!

D'est.

O scrisoare a Mareșalului Averescu

Luț Vasile Ioan Cotova
Inimosul patriot Dobrogean
provenit din Basarabia, care a muncit, înțocmai ca și neuitatul sau părinte, la implântarea culturii românești în mîinile plămînde și sufletele românești pe pragul vieții.

Mareșal Averescu

București, 2 XI. 06
Iubite Domnule Cotova
Scrisoarea D-tale 26 X a. e., precum și broșura trimisă o dată cu ea mi-au făcut o nemărginită plăcere. Ele m'au făcut să merg cu mintea la timpuri mult depărtate, la băncile claselor primare din Ismail, pe care am început să cânt prim-mele noțiuni de cultură sub înțeleapta și blînda direcțiune a neuitatului D-tale părinte. M'au făcut să merg cu mintea la vîzitele mele la Hârșova, unde și-am admirat activitatea rodnică, despre care am scris atunci câteva rânduri în cartea de aur a muzeeului și apoi am mers cu mintea și la o frumoasă seară petrecută împreună pe Adriatică la Abbazia.

Grădina mea

Grădina mea'î point de gheoșă
Oază în alb de sărbătoare;
Zăpada pe sub crengi esterne
Petale moi, strălucitoare.

În fața ușii pe cărare
Trofanul pare un covor,
Din care fulgii vor să scurgă
O urmă mică de pictor.

În toată casa nu e aliment
Și nici afară nu'î să vedă
Cum pasul gingaș se îngroapă
Sub vălul rece de zăpadă.

AL. ȘTEFIEA

S-a pus sub tipar, în ediție
de lux:

Quatrene Dobrogene

de CONST. N. SARRY

Apus pe câmpie

Pânza albastră întinsă pe cer,
se pîteașă cu regina epusului. Scri-
ștului carelor se pierde răsușit la
răscruce de drum. Valurile pole-
ite de grâu lung la lung cu hota-
rul de drum care se oprește o-
bosit sub acoperișul unui teiu.
Coșul țel țel plîmbarea de seară,
sărind de pe o frunză pe alta.
Adierea de vînt răcorește arșița
de peste zi, măgălicd fruntea o-
bosită de încercări. Și ai se pier-
de'a depărtare acoperit cu un ca-
păt din vălul nopții. Liniștea îm-
pietrește la h... lumii le-
gar. Cășii satului late 'n vîzduș
totămpio' d'cu vîntul țor, luna
care-și rîde fruntea aprinsă cu
un câr... d' vîntu ori-
...

MIRCEA ROPCEANU

Pământ!...

Dorurile mele,—dorurile toate,
Stau închise'n mine, ca într'o cetate.
Cîntecele mele,—cîntece de vrajă.
Îmi doinesc în suflet și îmi stau de strajă...

Cînd peste câmpie, peste ape reci,
Fulgii de zăpadă cad peste poteci.
Stînd vîntul cu cărări tăcute...
Mă scufundă în golul simțurilor mute...

Și, dacă'n spre ceruri,—cu înbold divin
Rătăcesc privirea, din ochi plin de chin,
Zările albastre. —zările din vînt,
Le închid închid în mine și le tac, pământ!...

P. Marinescu

Simt pașii tăi

Simt pașii tăi cum păcelele despice,
Îngălbenesc și tremură de frică...
Furiș se uită de mai ești departe,
Revi ead pe pleoape picuții de moarte;
Li-i agonie lungă elegie
Și-o plînge 'n aer tril de ciocărite.

O, toamnă! Pomii toți și florile
—Ca'n mîni de Heruvimi viorile —
Se tînguie.. mătâni bat în'una,
Căci nu mai văd nici soarele, nici luna
Iar chinul lor, căntărie să moară,
Începe chiar pe Dumnezeu să-l doară.
De pomi și flori, o! toamnă, te îndură
Și dă-le a morții cumincătură

EM. PAPAȘISSU

TRAGEDIE

de G. M. VIȘDESCU

Braj la braj, merg pe strada
Domnească din Galeți și turburăși
de căldura parfumată a primăve-
rei, ar vrea să nu li se mai slăr-
șească dramul.

Sunt leași din dragoste numai
de patru luni și acasta-i cea din-
tăi primăvară a cămicii lor.

Es și-a prins la piept un mî-
nunchi de ghiocei și cum s' mi-
ouă și neastîmpărat, pare un
copilas gata să-larpe după orice
făur.

— Dacăși putea, ar merge la
Suzia în vara asta, zice el.

— Mai mult mi-ar plăcea la
Văratec. Și, Jessu, eu am fost
totdeauna cam romantic. Pădure
singurătate, mister...

— Dar la Recăr, nu-ți ar plă-
cea? Acolo vine și Dragomire-
scu.. am petrecut minunăți și i-ași
cați și pișelele mele...

— O, nu, la Menteșia tu nici
nu caz. Sau la Văratec sau la
Agapia.

— Ce-ai tu cu mîntîrile?
— E frumos, dragă. De la Ape-
pia mergi unde vrei: Bălțiștegi
Oglinzi, Mînzăstirea Neamțului.

— Fîndă! prafari Moldova, am
putea merge la Bîceaz. Acolo vine
și regina cîte o dată, vara.

— N'ar fi rău... Și de-acolo să
mergem la Ceahlău... Vai, Jessu,
toată viața am dorit să văd Ce-
hău!... Și-i celebrul vers al lui
Alexandru!

„Ceahlăul săb furtună nu scade
mășarcul...”

— Numai celebru nu-i, dragă.
— Ba-i frumos, cum nu? Au
spus-o aiție.

— Ceahlăul e frumos, în adevăr.
— Nu Ceahlăul, Versul lui Alac-
sandru.

— Ceahlăul e frumos, Margot.
Dar eu dacăși fi în locul tău ar
dori să văd Bucușii, Omul, Ca-
reimanal...

— Iar în Menteșia!

— Dar ce-ai tu cu Menteșia?

— N'o pot saferi.

— Copilărie!

— Se poate.

— A propos, și-i că mi-a scris
Iorgu dela Bașteni. Zice că Mir-
cescu vine vînt. Dacăș putea ar
compăra-o.

— Ba de loc. Pentru două-trei
lucii pe să o'arș tachida ex at-
ția brazi. Eu dacăș putea ar cum
p'ra casa episcopului. Ia uite,

Jean, ce frumoasă-i... Parcă-i pa-
tatal dela Versailles.

— Ce comparație și ce gesticu!
— Dar e frumos, dragă. Ia te
uită! O zăvătărită locuință prin-
ciară!

— O adverbial peșcărie... Nu
vezi? Ce-s zidurile acelea'impre-
jar?

— Apoi n'ai gest, dragă.

— Se poate. Văd c'au început
să-mi lipsescă unele lucrări.

— Și mie.

— Și ți pare rău?

— Cîți și ție.

— Așa se întâmplă totdeauna
cînd împedocăști pe cineva cu
pea multe calități.

— Adică?

— Uite-șea. Azi li găvești lip-
sit de gust, mîine li ași alte ca-
surări, pînă cînd constăți o in-
trăgă totalitate de lipsări cari-
puo la inferioritate definitivă. Și
atunci încep regretele, din cari
naac alte visuri, alte idealuri, alte
deceși.

— Ești rîstăcios, Jessu.

— Mîine voia li per și sim-
ple rău. Poimîine banal, rîspoi
mîine șgasant, pînă ce...

— Ia taci, Jessu, așea-s copi-
lărie!

— De ce nu prostii?

— În definitiv dragă, nu-ți pla-
ca casa episcopului, și gata.

— Nu-i vorba de casa epir-
copolui, ci de lipsa mea de gust.

— Ești un rău.

— Tot astfel? Perfect! Ia și
vedem. Poate fi și binal.

— Apoi ești...

— Bravo! Ei și-i că mi plăc
Margot? Și pentru ce? Pentru
că-mi place casa episcopului...

— Da nu-i vorba de casa epir-
copolui, ci de nepolitetele tale.

— Și-i că avensăm chërte? Ia
să mat vedem. Pe cînd voie fi și
mojic?

— Delicat nu poți fi...

— Va să zică?

— Ei, Jessu, ci lasă-mă odă
Ce ai astăzi? Ești imposibil!

— Se'ntelege... Dacă nu mi
place casa episcopului...

— Dar înțelege odă! Nu mai
e vorba de casa episcopului!

— Ci de mojicile mele...

Margot taca. Simte c'o tonaș
plănei și, nervoasă, șmige un
câte un ghiocei și-i aruncă.

Jesu, ție meșcă meslașe.

continuare în pag. IV-a

Peem cu nalade

Pe sub arborii patern plecași spre ape,
cu ramuri desfăcute în lumină,
noi curgem, printre turburi și sulcină,
în râuri, printre pietre și hârtoape.

Un zeu ne-a dat vestmint de unde olbe
și ne-a sortit să curgem—Din cascade
ne am împlinit un joc, surorii nalade,
copilăresc. La gît noi n'avem salbe.

Lăsăm—sub arbori—apele să sune;
din clăcoștii stropilor prin colți
de stînci cu mușetii verde, ca sub bolți
ascunse, ne'am făurit cântări de strune.

Cu trupul ud, în clar antle de lună,
deasupra noastră clarur atîrnată,
urcăm spre cer coroană minună'tă
pe mîini, cînd palme cupe împreună.

Vin cerbi ștotoși, pe seară, să ne soarbă;
rîstoarnă ramuri fruntea lor în țar;
cînd li vedem sub unde facem haz;
și faunul vîn cu noduroasă barbă.

De căie ori amurguri trîntre crîngi
rup mantii de albastru neguri, vara,
cîntăm în murmur legendar cu seara
ori ascultăm prin vînt cum plîng tîlîngi.

Păstorii tineri nacea ne o evocă
încoronați cu flori de prin pădure;
atunci lăsăm viașarea să ne fure
în desfoțeri și miroș de asocă.

Argintul apel lacrimi uniori
cu boabe de smaragd l-au încrăstă;
sub claritatea apelor am stat
și-am plîns în tîlnă ochii visători.

IOAN MICU

d. NICOLAE OTTESCU, Rezidentul, omul

(continuare din pag. 1 a)

de grabă, un atribut al conștiinței individuale.

În lumina acestei carențe și a acestei misiuni, d. N. Ottescu este, mai presus de toate, omul momentului cultural al Dobrogei, este omul valorificării noastre masive, în lăta Țării.

Este un atribut de conștiință. Mai mult: este un atribut de vitalitate.

D-l Nicolae Ottescu, privit prin această prismă, posedă toate însușirile realizării acestei providențe.

Este ajutat spre izbândire, de un feroc climat sufletesc, în care idealizările dobândesc un perfect acord cu realitățile imediate. D-sa se bucură, cum tearte pufini oameni superiori pot să aibă privilegiul, de posesiunea și minunata îmbinare, a spiritului politic cu spiritul de cultură: prin conjuncția acestei duble facultăți, are clarviziunea unei perfecte orientări; are intuiția proporției și a direcției, prezentă, activă; se poate fixa, în orice moment, pe linia orizontului — pe linia de circumsciere și omogenizare a ansamblului.

Prin această conjuncție a spiritului politic cu spiritul culturii, d-sa este ferit de anichiloza abstractului pur ca și de aceia a rutinei greoaie; este ferit de pierderea în insipidul amănuntului; poate avea facultatea unei rezezi decizive, are spontaneitate, elan, căminăți atât de necesare înaltei sale poziții administrative.

Mai mult încă, d. Ottescu este un estēt — și un estēt de marcă. Nu este vorba aici de opera sa literară publicată, sau aceia și mai mare, nepublicată încă, și care îi va consacra într-o zi ca pe unul din cei mai mari prozatori ai noștri. Exc. Sa are simțul estetic însușit ca o a doua sa natură. Îl desprinde din orice gest al său, din orice expresie, cât de neînsemnată; esteticul la d-sa este atitudine obișnuită; fel cotidian de exprimare.

Nu este prin urmare acest esteticism, o facultate literară, exclusivă, o facultate apolitică; este o expresie a virtuților sale active; este un stil în care își desfășoară spiritul, atât cel politic, cât și cel cultural. Departe de a fi deci, un element contemplativ, esteticismul d-lui Ottescu este un element activ, este mijlocul transpunerii în real, a unei idealizări.

În acest chip, fapta administrativă a d-lui Ottescu, chiar cea mărunță, este pregătită sub o triplă viziune: sub aceia a unui înalt spirit politic; sub aceia a sensului său cultural, ca și sub aceia a imperativului estetic.

Este ușor de priceput că sub această trilogie de aspecte, dobrogenistaul nostru,

care constituie misiunea publică a d-lui Ottescu, capătă altă perspectivă istorică.

Cu această aptitudine vitală, predispus, cu o egală dispoziție, pentru dinamizare ca și pentru subtil, pentru nuanță ca și pentru masiv, din prima zi a sesizării sale aci, d. Ottescu a îmbrățișat misiunea sa administrativă, pe toată înălțimea acestei triple viziuni. A sesizat necesitatea afirmării, în românism, a specificului nostru dobrogean, a autenticului nostru local, care trebuie să ne fie temeiul expresiei noastre originale. Ne vorbește de acest autentic, de acest specific, cu căldură, cu pasiune, în Editorialul primului număr, al revistei „Pontice”. Nu s'a mărginit însă la viul senzației, la savoare sa estetică, ci a sesizat deopotrivă necesitatea creerii organelor care să dea „expresie unei arte locale”, unei culturi dobrogenesti, omogenizate, diriguite în sensul acestei afirmări specifice. Și n'a cruțat inițiativa, n'a cruțat sacrificiul material, pentru ca aceste organe să ne fie date: inițiază și sprijină revista „Pontice”; avizează de pe acum, la creierea unui teatru al Constanței, merit să afirme puterea spiritului nostru constructiv; avizează deasemeni la crearea unui stadion al sporturilor, pentru cultura fizică, pentru regenerarea corpului și spiritului, pentru orânduirea unei directive sănătoase, finețetului; mai mult încă inițiază și subvenționează, desgropări de cetăți antice, de monumente, de relieve, ce dorm nenumărate sub gheața nepăsării și a pământului dobrogean, — mărurii necesare, mai ales azi, afirmării tot mai categorice ale latinității noastre. „Abrius” — cetatea veche, care chiar în primăvara aceasta, va fi dată la iveală, în Sudul Dobrogei, este lansată ca o lozincă, ca o sugestie, pentru cărturarul român, pentru intelectualul dobrogean, spre înbunătățirea energiei sale încodificate!

Dobrogenismul nostru de până azi, a mai suferit și de alte păcate: nu numai de manifestări prea restrânse, în acțiunea sa culturală, prea intermitente, prea flotante, prea desnodate, pentru a putea constitui o mișcare, bine caracterizată: a mai suferit și de boala separației, a lipsei de contact între exponenții energiilor diferitelor clase; ne-am separat prea mult pentru a nu fi dăunători unei opere în comun; ne-am individualizat prea prezumpțios, ne-am claustrat tare. Răul trebuie remediat — și d. Ottescu ia inițiativa adunărilor rezidențiale, care să rupă barierele, care să înlăture lanțul prejudecăților și al aprehensiunilor ce ne putua însterilitate. Se pune la dispozițiunea noastră, pentru că are un

ideal: să ne vază pe toți activând dobrogeneste, într-o frățietate românească.

Iată un nou aspect al vitalității sale: democratismul său.

Dacă schimbăm prisma de interpretare „dobrogeană” a misiunii și acțiunii culturale și pe această iatură și politică, a d-lui Ottescu și ne vom ridica spre lumina intereselor naționale, vom vedea că d-sa s'a sesizat de o mare lacună, de o mare lipsă, în cultura României: de lipsa aportului provincial.

Dorește să contribuie, începând cu noi Dobrogenii, la înlăturarea acesteia. D-sa și-a dat seama că nici o provincie nu este, din acei punct de vedere mai înzestrată, decât Dobrogea.

Căți Rezidenți Regali din Țară, știau înțeles în același chip, rolul?

Căți își dau seama că România, a ajuns, în dezvoltarea sa, la necesitatea acestei împliniri istorice, la această etapă?

Ar fi, desigur, o pagubă pentru cunoștința noastră publică, ca în caracterizarea ce încerc a o face d-lui Ottescu, să mă opresc numai la acele însușiri ce privesc pe Rezident. Omul împlinește pe Rezident; omul interesează tot atât de mult.

Sub acest aspect m'ași putea ocupa de d. Ottescu, pe latura îmanifestărilor sale exterioare: de atitudinea sa obișnuită, de manieră. Ași putea vorbi de omul cu superioară educație, care este d-sa; de climatul său moral, că de un climat al temperărilor; de omul respectului de sine și de alții; de omul care, printr-o continuă cunoaștere de sine, printr-o continuă supraveghere, printr-o aleasă ereditate, a reușit să obțină, în gesturi, în atitudine, în gândire, echilibrul armonic, al unui clasic. Nu mă pot opri aci, pentru că aceste aspecte de atitudine ale fiii sale, la d-sa nu sunt numai exterioare; sunt în realitate expresii ale virtuților interne: sunt determinări lăuntrice, valori ale fezașului său intim.

Personalitatea d-lui Ottescu se contură pe însuși acest acord al atitudinii exterioare cu determinările interne. D-sa este un socratian, care vede în această armonie, perfecțiunea. Mai mult: suprema sa satisfacțiune. Lipsit de ambițiozitate, de atitudini de circumstanță, insidioase sau ostile, este omul unei spiritualități concentrate.

L'am auzit cândva, într'un cerc intim, vorbind despre „esențialismul” lui Tache Ionescu, al căru colaborator intim a fost multă vreme; de acel esențialism, care a con-

stituit metoda originală, temeră filosofică revoluționară, a gândirii politice și juridice a marelui nostru orator și om de stat. Nu voi greși afirmând că însuși d-l Ottescu este un esențialist; un om indisolubil legat de adâncul substanțial și etc, al faptei; un om care dă acestei substanțialități în gândire, în cultură, în artă, în politică, în românism, valoarea integrală a unui imperativ sufletesc.

Prin această substanțializare, fixată de scop, d. Ottescu se vrea egal cu noi...

Vom înțelege noi, oare, subjugății mercantului, efemerului și bicisnicei rutine, răspunderea, ca și toată chemarea, cuprinsă în această scobitoare?

N. SEVER CĂRPINIȘANU

Armata în măsură să răspundă chemării sale

(continuare în pag. 3-a)

bușe din partea membrilor ei. Dimpotrivă, contribuția ofițerilor la Casa de credit a fost micșorată. În același timp, s'au redus la jumătate dobânzile împrumuturilor, s'a mărit cota de împrumut, s'au prelungit termenele de plată, înlesnindu-se și lichidarea vechilor împrumuturi.

Prin contribuția statului, și fără nici o jertfă din partea ofițerilor, s'a realizat un vechiu deziderat: legiferarea asigurărilor. Subofițeri beneficiază de aceste avantaje în limita drepturilor lor. În sfârșit, mai trebuie relevat că s'au sporit alocațiile de furaje pentru caii armatei.

Toate aceste măsuri, care angajează un spor de cheltuieli anuale de 850 milioane l.l., vin să confirme deosebita sollicitudine de care se bucură armata. Instituție de supremă utilitate în stat, carea îl asigură integritatea și independența, armatei, înțelegând prin acesta pe toți suijitorii ei, i s'au pus la dispoziție toate mijloacele cpre a fi în măsură să răspundă, în orice moment, datorțiilor sale, la chemarea patriei.

Numiri la Curtea locală administrativă

Noua lege administrativă prevede funcționarea la reședința fiecărui Ținut a unui Cartș administrativ.

La Curtea locală administrativă din Constanța a fost numit președintele d-l Paul Dumitrescu, consilier la Curtea de Apel din Craiova.

Consilieri a fost numiți d-nii: Const. Serianescu, avocat și d. Aurel Velpe, scriitorul ajutor de primar al municipiului Constanța.

RECENZII

„România literară”

despre „PONTICE”

Apariția PONTICE LOR — la Constanța — ne face să gândim cu destulă tristețe, că Dobrogea e singura provincie care până acum nu ne-a trimis nicio publicație a ei istorică și de psă literară, și nici n'a impus de acolo, așa cum sunt obiceiurile de celelalte provincii, vr'un scriitor care să ne aducă imediat aminte de originea lui dobrogeană.

Evident încercări de reviste literare au fost în Dobrogea. Și nu numai în Constanța, însă după câtă știm, niciuna nu s'a putut ține mai presus de împrejurări, ori ambiții neajutate de cel mai elementar eclecticism.

Și mai ales, a lipit descoperitorul, călătorul căntrețelii acelei provincii, pe care să-l impună și să-l trămbiteze.

Avem câțiva scriitori de origine dobrogeană. Dar toți au plecat și s'au afirmat în altă parte. Nu acasă la ei.

Și nici n-au adus cu ei, decât ocazional, svoași pământului ecstic.

Truda profesorului C. Brătescu de „ANALELE DOBROGEI” rămân din nefericire curmată de plecarea sa de pe acele meleaguri. Căci deși proiecturile Analelor erau de ordin mai mult științific, publicarea de folclor dobrogean și ale unor încercări beletristice, ar fi putut printr-o continuă apariție a revistei, să schițeze o tradiție a localității, în care să poată prinile rădăcinile semintelor viitoare.

Astfel că PONTICELE trebuie considerate ca venite la timp și dorim cu ardoare întemeietorii și conducătorului ei, să fie al acela care să deschidă provinciei dela Mare, un ritm de alertă manifestare spirituală, SPECIFICĂ.

Chiar dacă încercările ar părea sterile și descurajante, persistența și înțelegerea vor acorda la cele din urmă, acimătorului, cema de premergător.

Dar tot în această ordine de idei, nu trebuie uitată telegerea caldă a d-lui Carol N. Serry, care prin paginile celor mai vechi și mai de frunte gazete a provinciei: DOBROGEA JUNĂ, fideamus săptămânal la scris, ne îndrăgostim de literă și gând.

INFORMAȚIUNI

Măine se va face în toată țara pomenirea marelui rege Carol I, cu prilejul împlinirii a 100 de ani dela nașterea sa.

După știrile ce vin, se vede că starea semănăturilor în Ținutul nostru este bună.

Ploile din urmă, apoi căldurile cari au urmat, au ajutat mult creșterea holdelor și au ușurat în largă măsură lucrarea semănăturilor de primăvară.

În urma intervenției Uniunii Camerilor de Agricultură, ministerul de finanțe a scutit de impozitul comercial pe agricultorii crescători de vite cari tograș și vând animalele lor, rămânând a plăti acest impozit numai agricultorii cari cumpără vite, la tograș și apoi le vând.

Duminică 22 Aprilie ora 10 va avea loc la Liceul Comercial de la Constanța, adunarea generală pentru aprobarea gestionii pe exercițiul 1937—1938 și votarea Bugetului pe anul 1939-40. În caz cănd nu se va întruni numărul legal de membri, adunarea se va ține Duminică 30 Aprilie a. c. la aceeași oră, cu orice număr de membri prezenți.

Astăzi dim. s'a ținut adunarea generală a băncii Federale Constanța. Vom publica darea de seamă în numărul viitor.

Vacanța de paroh ia Biserica „Adormirea”, din Constanța

Intervenție oportună, cuvințioasă și dreaptă a Consiliului parohial al bisericii.

Prea Sfințiile Stăpâne astfel desamnat, să corespundă înaltei sale chemări. Parohia noastră fiind mult cercetată de credincioși, iar vara de vizita tori străini.

Prin concurs s'ar înălțura nă rauijii, cari nu urmăresc binele bisericei și al credinciel, ci numai câștigul material.

Avem speranța, Prea Sfințiile Stăpâne, că rugămintea noastră făcută numai în interes superior al Bisericei, va găsi în Prea Sfinția Voastră toată aprobarea și rămânem cu cea mai mare smerenie al Prea Sfinției Voas tre fil suțiești.

Urmează semnăiurile.

Chestiunea, așa cum, în interesul Bisericei în general și al parohiei „Adormirea” în special, a fost pusă de Consiliul respectiv, comportând tot interesul, ca creștinii și enoriașii, înțelegem să o supunem unei ample discuții. Ceeace vom face în numerele viitoare.

Stăruin Prea Sfințiile Stăpâne în cererea de față, de oarece prin munca multora din noi, am adunat însemnate fonduri Bisericei, avem preot diacon și un cor select, așa ca serietelul di vln să fie ofietat în vltor cu toată solemnitatea trebuităoasă și în plus să ascultăm în fiecare sərbătoare o predică, care să ne explice importanța St. Evangheliu; iar preatul paroh

România descontestează

În urma declarațiilor de care le-a făcut d. Conte Csaky, ministru de externe al Ungariei în comisia de afaceri străine a parlamentului dela Budapesta că, Ungaria nu are nici o revendicare teritorială față de România, declarații care au fost comunicate azi în mod oficial de către ministrul Ungariei la București, guvernului român, guvernul nostru a hotărât trimiterea la vatră acelor catorve contingente mai vechi pe care le concentrasem la vederea segmentării teritoriului de acoperire dela frontierale noastre.

Tribunalul Jud. Constanța S. I.

EXTRAS

din Publicația de Vânzare No. 4972 din 11 Martie 1939

La sfârșitoa creditorului Ecaterina General Dejoiana din București Str. Dionisie No. 20, prin procuratorul său Dl. avocat Traian Șaitan domiciliat în Municipiul Constanța Str. Scarlat Vârnav No. 25.

Se vinde prin licitație publică care se va ține la pretorial acestei Tribunal S. I. a. în ziua de 27 Aprilie 1939, începând dela ora 9 dimineața înainte, imobilele proprietatea debitorilor și anume: Maria I. Hondrosou, personal și la calitatea de tutora legată a minorii sale fiice Mariana I. Hondrosou, Lucia I. Hondrosou, simbala din Municipiul Constanța Str. C. A. Roseti No. 3 foșt 6, Elena Li. Pavăla domiciliată în orașul Sibia Str. Carman Silva No. 26, Adina Pârvalăscu din București str. Doctor Paleicu 13 și Ion I. Hondrosou din B.ș.pov posesiunea „Elite” str. N. Iorga 2 toți la calitate de moștenitori ai defunctului Ion Hondrosou, cu mențiunea că tutora este și personal debitoare, imobilul compus dicit imobilul sitvat în Municipiul Constanța Str. C. A. Roseti No. 3 foșt No. 6 cu compune dintr'un teren circa 600 m. p. pe care se află una casă cu două etaje, la primul etaj având zece camere, două antreuri și două latrine, cu câte o cabină, la al doilea etaj având două camere, două antreuri de jertprejuz, un coridor cu gemație și două latrine, cu câte o cabină, la al doilea etaj având nouă camere, două antreuri de jertprejuz, un coridor cu gemație și două latrine cu câte o cabină, o altă casă mai mică albită de prima construcție zid de piatră și cărămida acoperită cu olane având trei camere și o magazie în curte; cartea înșura linia fierășă este făcută din șipci, întreg imobilul se mărginește cu șipci, Dascalopol, al Soc. de Anșurare Dacia Romănoia, Str. C. A. Roseti și cu linia Ferașă ce duce la Port.

Se face mențiune că din imobilul de mai sus în urma contestației făcute de Dacia Romănoia Soc. de Anșurare Generale din București Str. Wilson No. 3 și conform sentinței acestei Tribunal cu No. 389/1929 s'a ecos de sub ipotecă suprafața de 153 m. p. 14 cm. p.

Licitație și sirigările vor facepe dela soma de 580.800 lei, redusă cu 25% adică dela soma de lei 435.600.

Dosarul vânzării poartă No. 2511/1927 al Trib. Constanța S. I. a.

Prim Președinte indecifrabil Șef Portărei indecifrabil

Tribunalul Județului Ilfov Secția Notariat.

Publicațiune de Vânzare

No. 22707 din 12 Aprilie 1939

EXTRAS

Dosar No. 27449/929

În ziua de 15 Maiu 1939 ora se va ține la licitație publică la pretorial Tribunalului Ilfov S. I. a. Notariat, imobilul (vie) în suprafața de 25 pogona pasă pe rod situată în laja Gării Cerna-Voda la dreapta lăzii ferate București Constanța, la malul Dunării din Comuna Cerna-Voda Județul Constanța, averea D-lor D. Bănescu inginer din Comuna Cerna-Voda Județul Constanța cu domiciliul său prin act în București str. 11 Februarie No. 2, cu debitor principial, Maria Gh. Papamiholop, exortă, și Gh. Papamiholop, avocat personal și cu uzufructuar legal la calitatea de deținător și imobilului domiciliat în Comuna Cerna-Voda Constanța, pentru despăgubirea D-lor Valeriu Nenciu comerciant din Buzău, prin procurator avocat Alex. Veleșcu, din București B. del Schite Mișereanu 11 de suma de bani prevăzuți în actul de împuternicire ipotecă sut. la No. 4161/928 și înveșit cu formula executorie la No. 3387/929 de Trib. Ilfov Not. și înscris la Nr. 75/929 de Trib. Constanța s. I. r. Imobilul urmărit este compus din o vie în lăzii dera de aproximativ 25 pogona pasă toată pe rod, parte cu araci, parte cu sărmă prinosă cu drugi de fier, în vie se află dileriiș pomi fructiferi împreună cu gard de scânduri pe care se află sărmă ghimpată în această vie, se află următoarele construcțiuni: a) o clădire construcție de zid de cărămidă acoperită cu șindriță în formă de solz având două camere, o sală și o magazie cu pripă, la în parte, b) o sală clădire de zid de cărămidă acoperită cu țigilă având patru camere, o sală și magazie, iar dedesubt pivniță, o hreabă de piază acoperit cu pământ pentru depozitat zăcătoare mari de vișeri, c) două colinete de scânduri acoperită cu șindriță, pentru pășiri. f) o buclărie pentru vară din scânduri acoperită cu șindriță. O comoditate de scânduri acoperită cu șindriță, având două cabine Acaasta vie cu construcțiunile arătate mai sus este situată în Comuna Cerna-Voda în laja Gării Cerna-Voda la dreapta lăzii ferate București Constanța, dela portul de intrare până la clădire se află scări de ciment, via cu acaretile se mărginește cu linia ferată București Constanța, malul Dunării și de celelalte părți cu terenul proprietatea Șiloneșcu, se face mențiune că pe lângă construcțiunile de mai sus se mai găsește următoarele clădiri conform suplimentului de proces verbal de situație, drept de Dl. Portărei Gheorghie Popescu din Trib. Constanța.

vre'm drept de chiria sau arendă ipotecă sau privilegie ca înaintea adjudicării să arate Tribunalului protecțiunile lor sub pedespală de a nu fi se l'na seamă. Președinte Ion S. Șiloneșcu

Portărei (s) Șiloneșcu

D. Gheorghie Ștețcu, cu copii și rudele, anunța cu adâncă durere că parastasiul de 40 de zile dela încetarea din viață a scumpel și neprețuitei soții și mame **Marioara Gh. Ștețcu** (MIOARA) se va oficia în ziua de 20 crt. ora 11 dimineața, la biserica „Adormirea” din Constanța.

Cu d'osebită strângere de inimă ofiăm de încetarea din viață a prietenului nostru Nica Răduleanu, director al Băncii Romănoștii și președinte al Camerei de comerț din Constanța.

Revenit abia în orașul său natal, după o cstențune meritorie datorită unei mame îndelungate și încordate, Răduleanu moare în toată vârștet, lăsând o familie și o seamă de prieteni cari li plâng cu lacrimi fierbinș.

Dumnezeu să-l lerte.

Înmormântarea va avea loc la Bazorgie.

Mica publicitate

TRANS LVĂNEANĂ, casă loc la un domo bătrân, ori copil orfan. Merge și la provincia, doritori a se adresa str. Labirint No. 28, Margireta.

DAU DE SUFLET în bălă de 3 luni, botazat cu numele Mircea, doritori a se adresa str. Bolăntianu Nr. 35, la d-nea Elena Gheorghie.

De vânzare

Lotarile No. 56 și 58, situate pe proprietatea dela T. Kirghiol Județul Constanța, a Eloriei Spitalilor Civile.

Lotul No. 56, are suprafața de de 618 m. p. 45; Lotul No. 58, are o suprafață de 456 m. p.

Situația acestor loteri, se poate vedea pe planul parcelar al Eloriei Spitalilor Civile.

Asupra Dvs.!

„a lucrărilor Dvs. și a preo upărilor Dvs. se publică adesea în cele 120.000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare.

Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și institutiunile din străinătate și din capitala țării noastre, adresăți-vă și Dvs. agentiei

Serviciul Gazetelor

Directorii: Aurel M. Alicu și Em. Samoiliș București, str. Sf. Constantin 24, telefon 3.16.15. care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face — la cerere — și probe gratuite.

TRAGEDIE

continuare din pag. 2 a

— Da ce arunci florile?
— Nu mi trebuie!
— Margot! Știu cum se cheamă lăbia asta?
— Jean! Te rog! Suntem pe stradă!
— Evident, pân'om ajunge la Văratec sau Agapia tot pe stradă o să mergem... Uita că ne salută Măur.
— Dă-i dracului!
— Ei Margot, ești teribilă! Ce ai cu copil? Vrei să-l închipești cine știe ce?
— Treaba lui. Nu pot să-l schimb.
— De când? Sigur, de când nu-mi place casa episcopului...
— Jean, să știi că nu mai ies cu tine.
— Era de așteptat. În patru luni ajungi la sclerație.
— Jean, mă jignești.
— Adevărul e jgosit.
— Ești nedrept.
— Sunt realist.
— Ești absurd.
— Margot dragă, ce-ar fi dacă am tăcea pân'acasă?
— Dar nu vreau! M'ai săngerat... Nu pot, nu pot...
— Margot, te rog, suntem pe stradă...
— Imi ițorci vorba? Așa-mi trebuie. Avea dreptate mama! Jean încercă să spună.
— Mă rog, și de ce avea dreptate, ecumpa noastră mărnică?
— Pentru că avea. Ea le-a cu noiacei mai bine...
— Și țî pare rău?
— Ba bine că nu! Mai bine-mi lărgesam gătul.
— Și biatal tata avea dreptate când zicea că lumea nici în rai nu-și leapădă cornele.
— Moșchi.
— Adevăveri.
— Bădărăni.
— Mărgo! E vorba de tala!
— Și de mama.
— Dar eu n'am spus nimic.
— Dar eu ca-am spus?
— Au ajuns. Se desbracă și-și puno singur hainele în cutie. Servitoarea crapă așa încol și întrebă: — Să puo masa?
— Nu, eu nu mănânc, zice Margot.
— Ba eu mănânc, zice Jean. Apoi, veniesc: „Ascălii Sofio!

Ție-ți place casa episcopului? — Jean! Țipă Margot scoasă din lire. Ești par și simplu idiot! Sofiea puoa mărca la gât și se retrage simiță.

— Vai de mine, măscălit! Cum Dumnezeu? Apa, din seziu?

Premilitarii... obosiți!

Conducerea Statului Negustoresc cetind în ziarul „Argus” din 16 Aprilie crt. că mulți premilitari se prezintă Dumnica dimineața la ședința complect obosiți, palizi, nedormiți, flămânzi și că Ministerul Muncii a dispus ca întreprinderile să nu mai întrebuițeze premilitari în echipele de noapte în spre Dumnica sau sərbători legale, sub aspre sancțiuni. — **Țși permite a comunica autorităților în drept că, mulți premilitari, funcționari comerciali sau meseriași, cari primesc de regulă Sâmbătă seară, prețul muncel din cursul săptămâninei, nefiind controlați de nimeni. întrebuițează timpul nopței în cafenele, sau alte localități, așa că, cu drept cuvânt, Dumnică dimineața în instrucție apar demoralizați sau ofiții, ceeace de sigur nu este bine.** Fără a apăra pe patronii abuzivi, Statul Negustoresc, socotește că controlul întrebuițării timpului în noaptea de Sâmbătă spre Dumnică este absolut necesar, căci chiar dacă tinerii premilitari ar munci la patron peste orele legale, munca cinștită nu obosește și mai ales nu flămânzește, — pentru că e productivă sub toate raporturile.

VINURILE PEPINIEREI STATULUI MURFATLAR s'au pus în vânzare direct DE INSTITUȚIE PE STR. CAROL No. 141 DIN CONSTANȚA.